

изнѡси знáмъ, ѡ вѣ пѣю пѣмъ, ѡ вѣ дáю дáвámъ, ѡ вѣ сѣчки те глагѡлы сохрáнѣва всегдà прáвильно ѡкончáнїе на мъ, ѡлѣ на амъ, като дáвámъ, дѣмámъ, сáвámъ, ѡлѣ на емъ, като пѣмъ, мѣемъ, шѣемъ, пѣремъ, ѡлѣ на имъ, като хѡдимъ, мѡлимъ, нѡсимъ, ѡ проч. ѡ вѣдѣсе тѣм ѡкончáнїемъ вѣ пѣрво то лицѣ амъ, емъ, имъ, да се произвѡдатъ ѡтъ вѣтори те лица споредъ ѡкончáнїе то ѡмъ, ѡлѣ за прáвильность, за глáдкость, ѡ за благоглáсїе са подражáли вѣтори те ѡ трѣти те лица. Сир. áко вѣторо то лицѣ на-ѡдѣнъ глагѡлъ ѡкончáва на амъ, пѣрво то ѡма амъ, като дѣмámъ, дѣмáшъ, дѣма. ѡколѣ вѣторо то емъ, пѣрво то емъ, като шѣемъ, шѣешъ, шѣе. ѡко ли вѣторо то имъ, пѣрво то имъ, като хѡдимъ, хѡдишъ, хѡди. (Тáко ѡ вѣ четвѣрто то сопрáжѣнїе на амъ, вáнámъ, вáнáшъ, вáнъ). ѡ вѣ страдáтельны те глагѡлы сá, като н. п. любя сá, ѡдѣн го произнѡсатъ сá, дрѣги сá, дрѣги се, ѡ полагатъ го ѡ прѣдъ глагѡлатъ ѡ по глагѡлатъ, като н. п. áко сá наричáшъ — áко сá наричáшъ — áко се наричáшъ Хрїстїáнинъ. ѡ тѡ вѣва по вѡлшей чáсти вѣ сослагáтельны те, ѡ подчинїтельны те глагѡлы, сир. прѣдъ коѣто прѣйдатъ нѣкон чáстїцы, като áко, дано, да, когà, когáто, ѡ мѣсто-